

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Hominis venditio, num. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

§. III.

De rebus quæ vendi vel emi possunt.

Hominis venditio.

1. **Q**vi Aethiopes & alios ejusmodi seruos emunt, quos in his nostris regionibus vendi contingit, tunc sunt in conscientia *a*; ratio est, quia quilibet vendor præsumitur bonus, & habere jus ad vendendum,

a Mol. t. 1. d. 38. late.

2. Dixi (in nostris regionibus) quia mercatores, quando in Aethiopia, vel alibi emunt, aliquando non excusantur *b* à peccato, & ab onere restitutio-nis, si non sunt in moraliter certi eos, quos emunt, esse vel primo, bello justo captos; vel secundo, nativitate seruos, id est, natos ab ancilla serua; vel tertio, per justam sententiam ob delictum condemnatos ad perpetuo serviendum; vel quartio, justa emptione in seruitutem redactos; qua sunt quatuor capita inducentia legitimam seruitutem.

b Fag. de contr. l. 2. à c. 2. fusè.

Venditio officiorum.

3. Non solum principes supremi, sed etiam quilibet princeps Regi subditus, Dux, Marchio &c. immo & Senatores, Ciuitatum praetores possunt vendere officia secularia; officia, inquam, quæ absolutè ipsorum sunt, vel ipsis absolutè data; ratio est, quia quilibet potest vendere id, quod est pretio-

estimabile, & suum est: notanter, secularia, dixi, quæ etiam sunt ea, quæ Episcopus, si forte sit marchio, absolu-dare potest; de ecclesiasticis enim of-ficijs hic nihil agimus; pertinent enim ad tractationem de Simo-nia.

c S. T. opus. 27. ad Ducissam Brabantiae, Azor. t. 2. l. 8. c. 7. q. 3. Vasq. opus. de benef. c. 2. §. 3. du. 14. Lef. c. 32. dub. 4. Fagund. de contract. l. 5 c. 22. Delugo c. 2. de just. d. 34. sec. 3.

4. Sed qua ratione dignoscat Rex, vel alij, officium esse absolutè sub suo dominio? respondeo, duobus signis; alterum, si absolute de illis disponere solent, hoc est, absque obligatione redendi rationem alteri superiori, de eorum collatione. Alterum; quando immemorabiliter antecessores sine alterius dependentia seu licentia solebant illa vendere. Confirmatur; nam quando Rex haec officia ijs do-nat, quos scit, per se non esse obituros, ut foeminis, vel viris nobilibus sic aula, probabile est, ex Azor, d Regem tacite facultatem concedere illa vendendi, seu cum pensione in alios transferendi; ergo eodem modo, quando Rex, vel respublica absolutè concedit senatori-bus, vel gubernatori-bus, ea officia tradienda alijs, tacite licentiam concedit, illa vendendi. Videant e tamen Proreges, alijque, an ipsis expresse à Rege vel supremo principe sit vetitum: tunc enim nulla favebit vel consuetudo, vel alias collata licentia.

d Azor l. c. e apud Dianam p. 6. tr. 6. ref. 3.

5. Duo tamen scopuli sunt omnino cayendi: prior, ne immoderato prelio vendan-

